

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 257

din 08 Octombrie 2007

Prin Hotărârea nr. 99 din 16 mai 2007 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul dispozițiilor art. 37 lit. d și art. 61 alin. 5 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-a dispus efectuarea de către Inspekția Judiciară – Serviciul Inspekție judiciară pentru procurori a unui control la Direcția Națională Anticorupție – Structura centrală privind modul de îndeplinire, în perioada 01 ianuarie 2006 – iunie 2007, a atribuțiilor ce decurg din legi și regulamente de către procurorii cu funcții de conducere, a eficienței manageriale și a calității corespunzătoare a serviciului.

Având în vedere verificările efectuate de Inspekția Judiciară – Serviciul de inspekție judiciară pentru procurori expuse în lucrarea 1213/IJ/380/2007, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

1. Din verificările efectuate la nivelul Secției de combatere a corupției a reieșit că, în general, procurorii cu funcții de conducere și-au îndeplinit atribuțiile înscrise în titlul VII, cap.1 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

Sub aspectul comunicării s-a constatat că, prin modul de exercitare a atribuțiilor ce le revineau, procurorii cu funcții de conducere au asigurat o bună colaborare cu

personalul din subordine, cu celelalte compartimente din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cu celelalte instituții.

De asemenea, nu au fost evidențiate cazuri în care procurorii cu funcții de conducere să fi încălcat dispozițiile art. 64 alin. 2 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată cu modificările și completările ulterioare care consacră principiul independenței procurorilor în desfășurarea anchetei și adoptarea soluției.

Sub aspectul desfășurării activității de urmărire penală s-a constatat că a existat o preocupare constantă a conducerii pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, luându-se măsuri pentru realizarea unei repartizări echilibrate a dosarelor, cu respectarea principiului continuității și, pe cât posibil, a principiului specializării, existând însă și situații în care aceste principii nu au putut fi respectate datorită delegării, detașării sau transferului procurorilor, împrejurări ce au impus o redistribuire a cauzelor.

Din verificarea tuturor cauzelor aflate în lucru a reieșit că, în general, s-a lucrat în mod ritmic, activitatea de urmărire penală fiind planificată și organizată în mod eficient, însă au fost identificate și situații în care s-au înregistrat întârzieri în efectuarea actelor de urmărire penală, datorate, pe de o parte, unor cauze de ordin obiectiv, cum ar fi: fluctuația de personal, volumul mare de activitate și complexitatea deosebită a cauzelor, neefectuarea în termen a unor expertize și neîndeplinirea procedurilor în cadrul comisiilor rogatorii, modificări legislative privind competența după materie și exercitarea abuzivă de către părți a dreptului de a formula plângeri împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror, iar pe de altă parte unor cauze de ordin subiectiv, cum ar fi: lipsa rolului activ al procurorului în efectuarea urmăririi penale și exercitarea necorespunzătoare a controlului privind respectarea termenelor stabilite în dosarele în care s-a dispus delegarea pentru efectuarea unor acte de urmărire penală.

Aceste împrejurări au condus la existența unor cauze mai vechi de un an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale a căror evidență nu reflectă în totalitate situația reală a acestor dosare consecința faptului că s-a luat drept criteriu de referință data formării noului dosar și nu data sesizării ori începerii urmăririi penale.

În toate cauzele aflate în lucru, în care s-a dispus interceptarea convorbirilor telefonice și interceptări ambientale s-a constatat respectarea dispozițiilor înscrise în titlul

III, secțiunea V, art. 91¹ și urm. din Codul de procedură penală iar perchezițiile au fost dispuse și efectuate în condițiile art. 100 și urm. din Codul de procedură penală.

Verificarea cauzelor soluționate a evidențiat că, în general, au fost respectate dispozițiile legale în materie, actele procesuale și procedurale îndeplinind condițiile de formă cerute de lege.

Verificarea, prin sondaj, a dosarelor soluționate în care s-a dispus interceptarea și înregistrarea audio sau video, a evidențiat faptul că au fost respectate dispozițiile art. 91³ alin.5 din Codul de procedură penală și nu fost constatate încălcări ale dispozițiilor înscrise în art. 100 și urm. în Codul de procedură penală privind efectuarea perchezițiilor.

Verificarea plângerilor împotriva actelor și măsurilor dispuse de către procuror, precum și a lucrărilor cu caracter general înregistrate a evidențiat că, în general, în soluționarea acestora, au fost respectate termenele impuse de lege, fiind identificate însă și situații în care termenul de 20 de zile, prevăzut de dispozițiile art. 277 Cod procedură penală, a fost depășit.

Din verificarea prin sondaj a acestor plângeri, a reieșit că într-o cauză soluția a fost adoptată prin referat și nu prin actul procedural prevăzut de art. 278 alin.3¹ Cod procedură penală.

În ceea ce privește comunicarea soluției, s-a constatat că în majoritatea cazurilor nu este indicată și calea de atac prevăzută 278¹ Cod procedură penală.

Verificarea lucrărilor înregistrate cu indicativul VIII/1 din nomenclator, care vizează sesizări ale unor persoane fizice sau sesizări din oficiu, privind comiterea unor fapte prevăzute de legea penală, a învederat o practică ce nu își găsește un suport legal în dispozițiile înscrise în Codul de procedură penală.

Astfel, în aceste lucrări procurorii au efectuat verificări specifice actelor premergătoare, în înțelesul art. 224 din C. procedură penală, fără însă ca respectivele lucrări să fi fost înregistrate în evidența cauzelor penale, finalizându-le, după împlinirea termenul recomandat pentru finalizarea lucrărilor cu respectivul indicativ, prin „închidere și arhivare”, soluții neprevăzute de procedura penală.

Dispusă astfel, soluția nu oferă autorului sesizării posibilitatea ca, în caz de nemulțumire să o atace, potrivit art.278 alin.3 sau art.278/1 alin.1 sau 10 din Codul de

procedură penală, texte care stabilesc modalitățile de formulare și soluționare a plângerilor împotriva soluțiilor emise de procuror: mai întâi, către procurorul ierarhic, apoi la instanță, cu posibilitatea exercitării căii de atac a recursului.

Controlul efectuat la Serviciul de investigații privind infracțiunile de corupție a evidențiat faptul că activitățile efectuate de ofițerii de poliție s-au realizat, în general, în baza dispozițiilor date de procuror.

Cu ocazia verificării lucrărilor aflate în curs de soluționare, a fost identificată o situație în care o persoană, ce a formulat un denunț penal, a fost audiată, în condițiile în care lucrarea nu era înregistrată și nici nu exista o delegare expresă a ofițerului de poliție judiciară să procedeze la efectuarea unui astfel de act.

În ceea ce privește activitatea de secretariat și grefă, s-a reținut că personalul auxiliar de specialitate din aceste compartimente, a respectat dispozițiile înscrise în capitolele VI și VII din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Naționale Anticorupție.

În vederea remedierii deficiențelor astfel constatate, au fost formulate următoarele propuneri:

- Luarea măsurilor de către procurorii cu funcții de conducere, împreună cu grefierul șef, în vederea identificării tuturor cauzelor mai vechi, prin raportare la criteriile de un an de la prima sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale, inclusiv în cauzele declinate de alte unități de parchet ori disjuse din alte dosare și includerea lor în evidența cauzelor vechi;
- Exercițarea în mod real de către procurori a unui control în legătură cu modul în care sunt respectate termenele stabilite în dosarele în care s-a dispus delegarea pentru efectuarea unor acte de urmărire penală;
- Acordarea de către procurorii șefi secție a unei atenții sporite modului în care își exercită prerogativele conferite de art. 264 alin. 3¹ Cod procedură penală;
- Luarea măsurilor pentru soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor, precum și împotriva măsurilor și actelor dispuse de procuror, în termenul prevăzut de art. 277 și art. 278 alin. 3² Cod procedură penală;

- În cazurile în care se dispune, în temeiul prevederilor art. 228 alin.6, art. 242 sau art. 249 Cod procedură penală, procurorii se vor conforma reglementărilor în materie referitoare la comunicarea soluțiilor;

- În efectuarea verificărilor specifice actelor premergătoare, se va avea în vedere înregistrarea acestora în evidența cauzelor penale, pentru a putea fi valorificate, la finalizare, fie prin procesul verbal prevăzut de art. 224 alin.3 Cod procedură penală, fie prin dispunerea soluției în temeiul art. 228 alin.6 Cod procedură penală.

2. La nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, verificările efectuate în cadrul controlului de fond au evidențiat existența unor deficiențe în organizarea, planificarea și controlul activității.

Sub acest aspect, pornind de la faptul că organizarea eficientă a activității oricărei unități de parchet presupune, în primul rând, o corectă înregistrare a actelor de sesizare adresate de justițiabili sau de alte instituții care, potrivit legii, au obligația de informare atunci când constată existența unor date sau indicii cu privire la săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, s-a constatat că în Registrul de evidență a activității de urmărire penală nu au fost înregistrate imediat unele acte de sesizare care respectau toate condițiile prevăzute de lege pentru declanșarea mecanismului procesual.

În astfel de situații, plângerile și sesizările prin care se reclamau fapte cu caracter penal, cât și dosare penale în care alte unități de parchet își declinaseră competența de soluționare în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, nu au fost înregistrate în Registrul de evidență a activității de urmărire penală, ci în Registrul de intrare-ieșire a corespondenței și în Registrul de evidență a cererilor, reclamațiilor, sesizărilor și memoriilor, consecința imediată fiind aceea că în aceste situații nu s-au efectuat cu celeritate actele de urmărire penală ce s-ar fi impus în cauze.

Conform practicii stabilite, parte din actele de sesizare valabil formulate au fost repartizate procurorilor din subordine pentru verificări, deși fiind vorba de cauze care nu erau înregistrate ca dosare penale, nu puteau fi instrumentate în condițiile Codului de procedură penală.

A rezultat că după perioade mari de timp, chiar de ordinul anilor, procurorii au propus înregistrarea lucrărilor repartizate ca dosare penale, fără ca între timp să se fi efectuat vreo activitate.

Mai mult, în unele situații s-au întocmit procese-verbale de sesizare din oficiu peste actele de sesizare inițiale, ajungându-se astfel la denaturarea datei la care fusese, de fapt, sesizat organul de urmărire penală.

Conform aceleiași practici, alte plângeri penale și sesizări adresate Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, valabil formulate, nu au fost înregistrate ca dosare penale decât după examinarea lor de către Serviciul de investigații, și aceasta tot din dispoziția procurorului șef al secției, în respectivele situații neputându-se efectua, în condiții legale, activități de către poliția judiciară întrucât lipsea cadrul procesual adecvat necesar realizării lor.

În situațiile de felul celor enunțate, ofițerii din cadrul Serviciului de investigații au întocmit referate în care se menționa că pentru clarificarea situației de fapt și desfășurarea activităților specifice era necesară înregistrarea actelor de sesizare ca dosare penale, între cauzele examinate, fiind identificate și lucrări care au fost înregistrate ca dosare penale, după aproape 1 an de la data primirii la organul de urmărire penală.

Un alt aspect al deficiențelor constatate în activitatea de primire și înregistrare a lucrărilor privește modul de valorificare a petițiilor anonime, ce trebuiau soluționate prin clasare, conținutul informațiilor urmând a fi folosit pentru o sesizare din oficiu, după verificarea veridicității informațiilor de către organul de urmărire penală, dosarul penal format în atare condiții neîntemeindu-se pe petiția anonimă ci, în mod obligatoriu, pe actul procedural care constată sesizarea din oficiu a organului de urmărire penală.

În unele dintre situațiile verificate, s-a constatat că în registrul cauzelor penale, la rubrica „Numele celui care sesizează, nr. și data sesizării”, apare înscrisă mențiunea „anonimă”, fără să existe, în materialitatea lor, procesele-verbale de sesizare din oficiu, deficiențe ce puteau fi evitate de procurorul șef secție printr-o organizare corespunzătoare a activității care să respecte dispozițiile legale și regulamentare în vigoare.

Organizarea defectuoasă a înregistrării cauzelor penale a condus la crearea unor situații paradoxale în care, plângeri penale valabil formulate și chiar un dosar penal transmis prin declinare de competență de la o altă unitate de parchet, au fost finalizate prin adoptarea unor soluții necunoscute Codului de procedură penală.

A rezultat că astfel de cauze penale au fost soluționate de procurorul șef secție prin clasare, la propunerea Serviciului de investigații din subordine, în lucrări înregistrate în Registrul de intrare-ieșire a corespondenței și în Registrul de evidență a cererilor, reclamațiilor, sesizărilor și memoriilor.

Verificările efectuate au stabilit că la organizarea Serviciului de investigații, procurorul șef secție nu a ținut seama de rolul și atribuțiile ce revin acestui serviciu, ale cărui competențe se situează în afara activității de urmărire penală propriu-zisă.

A rezultat că, prin modul de organizare a activității de către procurorul șef secție, ofițerii de poliție judiciară din cadrul acestui serviciu au efectuat, în fapt, și activități circumscrise actelor premergătoare începerii urmăririi penale, precum îndeplinirea unor activități referitoare la stabilirea competenței Direcției Naționale Anticorupție în instrumentarea unor cauze, audieri de persoane respectiv, persoane vătămate, făptuitori și martori, în cauze care nu erau înregistrate ca dosare penale și în lipsa unei dispoziții scrise din partea procurorului care să fi fost delegat cu efectuarea urmăririi penale.

O exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale de către procurorul șef secție s-a constatat și pe segmentul activității de urmărire penală propriu-zise care nu a fost organizată de o asemenea manieră încât să asigure pe deplin realizarea întocmai a obiectivelor stabilite în Strategia de reformă a sistemului judiciar, încălcându-se principiul continuității procurorului în faza de urmărire penală ce se înscrie între garanțiile de independență a sistemului judiciar și are ca finalitate înlăturarea oricăror suspiciuni în legătură cu o posibilă dirijare a dosarelor între procurorii de aceeași specializare.

La nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, repartizarea cauzelor nu s-a realizat pe baza unor criterii obiective, conform Hotărâri nr.398 din 28.09.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, verificările efectuate constatând existența unor situații în care dosare repartizate inițial unor

procurori au fost redistribuite către alți procurori, din dispoziția procurorului șef secție sau cu acordul acestuia, cu ignorarea prevederilor art.64 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în afara unor cazuri de incompatibilitate prevăzute de Codul de procedură penală

Principiul continuității procurorului în faza de urmărire penală a fost nesocotit și prin efectuarea unor conexări greșite a dosarelor, ajungându-se ca procurorul care fusese ulterior sesizat să soluționeze o cauză cu care fusese delegat un alt procuror, pe baza unui act de sesizare mai întâi înregistrat.

În ceea ce privește modul organizării controlului activităților îndeplinite de procurorii din subordine, potrivit art.46 alin.2 și art.48 alin.2 cu referire la art.36 alin.2 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, procurorii șefi ai serviciilor de efectuare a urmăririi penale în cauze privind infracțiuni asimilate sau în legătură directă cu infracțiunile de corupție și de combatere a macrocriminalității economico-financiare din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție examinează legalitatea și temeinicia soluțiilor de netrimitere în judecată.

Din verificările efectuate a rezultat că legalitatea și temeinicia soluțiilor de netrimitere în judecată au fost examinate exclusiv de procurorul șef secție, deși această prerogativă revenea procurorilor șef serviciu, pe considerentele simplificării procedurii și instabilității personalului la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

Constatările rezultate din verificările efectuate asupra calității actelor procedurale întocmite în cauzele în care urmărirea penală a fost finalizată prin soluții de netrimitere în judecată, au evidențiat că activitatea de control exercitată de procurorul șef secție, în condițiile art.43 lit. c din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, nu a fost pe deplin eficientă, nefiind depistate temeiurile juridice greșite sau incomplet reținute în soluțiile emise de procurorii din subordine, dispozitivele defectuos redactate și acte procedurale neconforme măsurilor procesuale adoptate.

Un alt aspect constatat în legătură cu soluțiile de netrimitere în judecată este cel al necomunicării actelor de procedură prin care s-au emis astfel de soluții, persoanelor față

de care se efectuaseră acte premergătoare, în baza unei interpretări greșite a dispozițiilor art.228 alin.6. teza a II-a din Codul de procedură penală, conform căreia legiuitorul ar fi lăsat la latitudinea procurorului cazurile în care este necesară informarea făptuitorului cu privire la faptul că formase obiectul unei cercetări penale, conjugată cu argumente de oportunitate și de necesitate a păstrării confidențialității, pentru situațiile în care se continuau cercetările într-un alt dosar format prin disjungere, cu încălcarea flagrantă a drepturilor procesuale recunoscute oricărei persoane împotriva căreia s-a formulat o acuzație în materie penală, cu consecința implicită, a îngrădirii dreptului de acces la o instanță.

În ceea ce privește modul de exercitare de către procurorul șef secție a prerogativelor specifice funcției în activitatea de soluționare a plângerilor formulate împotriva actelor și măsurilor procurorilor din subordine și a procurorilor șefi ai Serviciilor Teritoriale, s-a evidențiat existența unor situații de soluționare a plângerilor de către procurori necompetenți sub aspectul ierarhiei funcțiilor și de către procurori în substituirea instanței, cu încălcarea prevederilor art.278¹ din Codul de procedură penală, deopotrivă imputabile și procurorului șef secție, în cadrul atribuției speciale prevăzută de art.278 din Codul de procedură penală și a atribuției generale de conducere și control a întregii activități a secției, prevăzută în art.43 alin.1 lit. a din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

Totodată s-a constatat că procurorul șef secție a soluționat și plângeri care, potrivit dispozițiilor art.278¹ din Codul de procedură penală, erau de competența instanței de judecată iar cu ocazia soluționării unei plângeri împotriva unei soluții de neîncepere a urmăririi penale emisă de un procuror șef al unei structuri teritoriale, procurorul șef secție, după infirmarea soluției adoptate inițial în cauză, a dispus ca urmărirea penală să se efectueze de către Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție fără ca în cuprinsul actului procedural care constată dispoziția de preluare a dosarului spre instrumentare să se facă vreo mențiune cu privire la existența vreunei cauze care să fi justificat preluarea și nici dispoziția procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție în acest sens.

S-au constatat, de asemenea, neregularități și sub aspectul temeiurilor juridice reținute la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor emise de procuror, precum și a actelor procedurale prin acestea au fost rezolvate precum și acte de dispoziție emise de procurorul șef secție cu încălcarea competențelor funcționale în cadrul ierarhiei funcției administrative, ce se referă la delegarea unor procurori de la serviciile teritoriale în instrumentarea unor cauze penale înregistrate și aflate în lucru la Structura centrală.

Un alt caz de depășire a competențelor funcționale privește îndeplinirea de către procurorul șef secție a unor acte pe care nu le mai putea efectua decât cu încălcarea atribuțiilor stabilite în sarcina procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție și privește situația procurorului Mihai Popa, delegat și ulterior numit în funcția de procuror șef al Serviciului tehnic din cadrul Direcției Naționale Anticorupție care, cu avizul procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, a reținut spre instrumentare cauzele înregistrate la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție în care fusese anterior delegat cu efectuarea urmăririi penale.

În aceste dosare, actele și măsurile procurorului puteau fi verificate, avizate exclusiv de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, având în vedere subordonarea ierarhică directă stabilită prin Ordinul nr.115/05.12.2005 privind modul de coordonare, control și îndrumare a structurilor Direcției Naționale Anticorupție, emis de procurorul șef al direcției.

Verificările efectuate au evidențiat neregularități și în ceea ce privește organizarea activității de urmărire penală sub aspectul delegării unor atribuții nepermise de lege ofițerilor de poliție judiciară, și anume întocmirea planurilor de anchetă de către aceștia în mai multe dosare, deși această activitate trebuia realizată exclusiv de către procuror, în calitate sa de conducător al anchetei. S-a evidențiat că neregularitatea este imputabilă în mare măsură și procurorului șef secție care a nesocotit obligațiile ce îi reveneau în această activitate de urmărire a modului în care se organizează și se desfășoară ancheta penală, inclusiv sub aspectul întocmirii, în cauze complexe, a planurilor de anchetă de către procurori, prevăzută ca obiectiv distinct în Planul de acțiune al Direcției Naționale, responsabili cu aducerea la îndeplinire a acestui obiectiv fiind desemnați procurorii șefi secție, cu termen lunar de verificare a activităților.

S-a mai constatat că nu a existat o colaborare între procurorii din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție și Serviciul specialiști, fapt imputabil și procurorului șef secție care nu a luat măsuri adecvate și nu a verificat modul în care specialiștii și-au exercitat atribuțiile de serviciu.

De asemenea, s-a constatat că în unele situații constatările tehnico-științifice nu s-au efectuat cu celeritate, întrucât procurorii nu au dispus măsuri adecvate de natură a asigura obținerea documentelor necesare întocmirii lucrărilor.

Pe planul sporirii eficienței și responsabilizării sistemului judiciar, ca direcție de acțiune stabilită în Strategia de reformă a sistemului judiciar în perioada 2005-2007, având drept componentă și reducerea duratei procedurilor judiciare, s-a constatat că deși aceste obiective impun analizarea dosarelor penale mai vechi de 1 an de la data înregistrării și stabilirea măsurilor necesare pentru soluționarea lor, activitatea planificată la nivelul Direcției Naționale Anticorupție – structura centrală nu a avut în vedere decât monitorizarea dosarelor mai vechi de 1 an de la data înregistrării lor în cadrul structurii, și nu așa cum se prevede în Strategia de reformă.

De asemenea, a rezultat că activitatea de monitorizare a dosarelor planificată la nivelul Direcției Naționale Anticorupție nu a avut în vedere și categoria cauzelor mai vechi de 6 luni de la data începerii urmăririi penale.

Verificările efectuate au evidențiat faptul că procurorul șef al Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție nu a organizat activitatea de monitorizare a dosarelor mai vechi, deși respectiva activitate cădea în sarcina sa, conform dispoziției emise de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin obiectivele și acțiunile stabilite în anexa la raportul de activitate al Direcției Naționale Anticorupție pentru anul 2006 și semestrul I 2007.

Organizarea acestei activități, ce presupunea evidențierea cauzelor penale, monitorizarea acestora și urmărirea măsurilor luate de procuror, în vederea soluționării lor cu prioritate, respectarea termenelor stabilite pentru aducerea la îndeplinire a activităților și identificarea, după caz, a motivelor care determinau întârzieri în derularea procedurii nu este susținută de informări, referate, procese-verbale sau note care să constate efectuarea unor controale operative asupra dosarelor mai vechi aflate în lucru la

procurori, iar în majoritatea cauzelor în curs de soluționare planurile de anchetă nu conțineau termene stabilite pentru aducerea la îndeplinire a activităților planificate.

Tot sub aspectul neîndeplinirii atribuțiilor stabilite în sarcina procurorului șef secție în vederea implementării Strategiei de reformă a sistemului judiciar, s-a constatat că nici procesele-verbale ce constată rezultatul discuțiilor purtate în cadrul ședințelor de lucru organizate la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție nu consemnează luarea unor măsuri pentru reducerea stocului de dosare vechi sau de efectuare a unor controale operative în acest sens.

Din conținutul acelorași procese-verbale, încheiate pentru perioada ce face obiectul controlului, nu rezultă ca în ședințele de lucru organizate cu colectivul de procurori să se fi pus în discuție materialele transmise Secției de către Serviciul de studii, resurse umane și perfecționare profesională din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, deși în adresele de înaintare a materialelor se specifica necesitatea prelucrării cu procurorii din subordine.

Din verificările efectuate a mai rezultat că în perioada supusă controlului, procurorul șef secție nu a prezentat informări cu privire la problemele de drept controversate apărute în activitatea secției, deși îi revenea această obligație potrivit art.178 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

De asemenea, cu ocazia controlului, procurorul șef secție nu a prezentat materiale din care să rezulte că ar fi pus la dispoziția Serviciului de studii, resurse umane și perfecționare profesională din cadrul Direcției Naționale Anticorupție date pentru elaborarea studiilor referitoare la cauzele care generează infracțiunile de corupție și nu a propus măsuri de perfecționare a legislației în acest domeniu.

Măsuri organizatorice insuficiente s-au constatat și cu privire la activitatea Compartimentului grefă, unde procurorul șef secție nu a delimitat în concret atribuțiile, pentru fiecare grefier în parte, în activitatea de păstrare și completare a registrelor.

S-a constatat că la nivelul secției nu a fost constituit Registrul de evidență curentă a intrării-ieșirii documentelor din arhivă (R-16) în care să se consemneze accesul la documentele și informațiile arhivate.

În vederea remedierii deficiențelor astfel constatate, au fost formulate următoarele propuneri:

- Ocuparea efectivă a posturilor prevăzute în organigrama Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție pentru funcția de procuror.
- Organizarea corespunzătoare a activității de înregistrare a actelor de sesizare.
- Reorganizarea activității Serviciului de investigații în acord cu atribuțiile prevăzute de art.45 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, pentru a se evita efectuarea în cadrul activității de investigație a unor acte specifice fazei de urmărire penală, fără a exista și cadrul procesual adecvat.
- Luarea măsurilor corespunzătoare în vederea comunicării, în toate cazurile, a soluțiilor de netrimitere în judecată către persoanele față de care s-au efectuat acte premergătoare.
- Efectuarea unor controale operative curente prin care să se urmărească înlăturarea deficiențelor constatate pe segmentele de activitate evidențiate în raportul de control.
- Respectarea competențelor funcționale ale procurorilor cu funcție de conducere în ceea ce privește activitatea de verificare a legalității și temeiniciei soluțiilor de netrimitere în judecată și de soluționare a plângerilor împotriva actelor și măsurilor procurorului.
- Desfășurarea activității de urmărire penală proprie cu respectarea competențelor procurorului și ale ofițerilor de poliție judiciară.
- Luarea de măsuri corespunzătoare în vederea coordonării eficiente a Serviciului specialiști de către procurorul șef adjunct al Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.
- Monitorizarea permanentă a dosarelor mai vechi de 1 an de la prima sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale, cu luarea unor măsuri organizatorice corespunzătoare a asigura soluționarea acestora într-un termen rezonabil.

- Planificarea în tematica de învățământ profesional a instituțiilor de drept procesual incidente în adoptarea soluțiilor de netrimitere în judecată, de disjungeri și conexări în vederea îmbunătățirii calității actelor de procedură.

3. Din verificările efectuate la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari a reieșit că procurorul șef secție și-a îndeplinit atribuțiile înscrise în titlul VII, cap. III secțiunea a 2-a din Regulamentul de ordine interioară al Direcția Națională Anticorupție, cu precizarea că cei doi procurori șefi servicii, în perioada supusă controlului, au efectuat cu precădere activități de execuție, motivat de volumul mare de activitate al secției și de existența unor posturi vacante de procuror.

Sub aspectul comunicării, s-a constatat că prin modul de exercitare a atribuțiilor ce-i reveneau, procurorul șef secție a asigurat o bună colaborare cu personalul din subordine, cu celelalte compartimente din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cu celelalte instituții.

De asemenea, nu au fost evidențiate cazuri în care procurorii cu funcții de conducere să fi încălcat dispozițiile art. 64 alin. 2 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată și republicată care consacră principiul independenței procurorilor în desfășurarea anchetei și adoptarea soluției.

Sub aspectul desfășurării activității de urmărire penală, s-a constatat că s-au luat măsuri pentru realizarea unei repartizări echilibrate a dosarelor, cu respectarea principiului continuității și, pe cât posibil a principiului specializării.

Din verificarea tuturor cauzelor aflate în lucru a reieșit că, în general, s-a lucrat în mod ritmic, activitatea de urmărire penală fiind planificată și organizată în mod eficient, fiind identificate însă și situații în care s-au înregistrat întârzieri în efectuarea actelor de urmărire penală datorate, pe de o parte, unor cauze de ordin obiectiv, cum ar fi: fluctuația de personal, volumul mare de activitate și complexitatea deosebită a cauzelor, neefectuarea în termen a unor expertize și neîndeplinirea procedurilor în cadrul comisiilor rogatorii; modificări legislative privind competența după materie și exercitarea abuzivă de către părți a dreptului de a formula plângeri împotriva actelor și măsurilor dispuse de procuror, iar pe de altă parte, unor cauze de ordin subiectiv, cum ar fi: lipsa rolului activ al procurorului în efectuarea urmăririi penale și exercitarea

necorespunzătoare a controlului privind respectarea termenelor stabilite în dosarele în care s-a dispus delegarea pentru efectuarea unor acte de urmărire penală.

Aceste împrejurări au condus la înregistrarea unor cauze mai vechi de un an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale a căror evidență la nivelul secției nu corespunde în totalitate cu situația reală a acestor dosare consecința faptului că s-a luat drept criteriu de referință data formării noului dosar și nu data sesizării ori începerii urmăririi penale, motiv pentru care se impune implicarea procurorilor cu funcții de conducere în identificarea și monitorizarea cauzelor care au determinat tergiversarea cercetărilor și stabilirea unor măsuri concrete pentru reducerea stocului de dosare mai vechi de un an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale.

În toate cauzele aflate în lucru în care s-a dispus interceptarea convorbirilor telefonice și interceptări ambientale au fost respectate dispozițiile înscrise în titlul III, secțiunea V, art. 91¹ și urm. din Codul de procedură penală iar perchezițiile au fost dispuse și efectuate în condițiile art. 100 și urm. din Codul de procedură penală.

Verificarea cauzelor soluționate a evidențiat că, în general, au fost respectate dispozițiile legale în materie, actele procesuale și procedurale îndeplinind condițiile de formă cerute de lege.

Verificarea, prin sondaj, a dosarelor soluționate în care s-a dispus interceptarea și înregistrarea audio sau video, a evidențiat faptul că au fost respectate dispozițiile art. 91³ alin.5 din Codul de procedură penală și nu fost constatate încălcări ale dispozițiilor înscrise în art. 100 și urm. în Codul de procedură penală privind efectuarea perchezițiilor.

Verificarea plângerilor împotriva actelor și măsurilor dispuse de către procuror, precum și a lucrărilor cu caracter general înregistrate a evidențiat că, în general, în soluționarea acestora, au fost respectate termenele impuse de lege.

În ceea ce privește comunicarea soluției, s-a constatat că în majoritatea cazurilor nu este indicată și calea de atac prevăzută 278¹ Cod procedură penală

În ceea ce privește activitatea de secretariat și grefă, s-a reținut că personalul auxiliar de specialitate din aceste compartimente, a respectat dispozițiile înscrise în capitolele VI și VII din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Naționale Anticorupție.

4. În urma controlului efectuat s-a constatat că Secția judiciară penală a Direcției Naționale Anticorupție a desfășurat o activitate specifică, susținută, determinată de complexitatea cauzelor la a căror judecare participă procurorii secției.

S-a constatat existența unei bune organizări a activității datorate eforturilor depuse de procurorul șef secție care a dovedit, prin rezultatele obținute, că posedă reale calități de organizator.

Activitatea desfășurată s-a concretizat în realizarea sistemelor de evidență care contribuie la cunoașterea permanentă a întregii activități a Secției judiciare, în buna pregătire a procurorilor pentru ședințele de judecată și în demersurile întreprinse pentru identificarea practicii neunitare.

Au fost analizate cu obiectivitate soluțiile de achitare și restituire, fiind identificate și menționate cele imputabile procurorilor.

În ceea ce privește activitatea procurorilor cu funcții de conducere, s-au constatat următoarele aspecte necorespunzătoare:

- programul de activitate semestrial cuprinde doar două obiective pentru anul 2006 și semestrul I/2007 și trei obiective pentru semestrul II/2007.

- nerespectarea dispozițiilor ar. 57 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție privind întocmirea analizei cauzelor cu inculpați arestați preventiv, în care instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri de achitare și restituire la procuror și a cazurilor în care s-a dispus, prin hotărâri definitive, punerea în libertate a unor inculpați trimiși în judecată în stare de arest preventiv și prezentarea de propuneri corespunzătoare pentru înlăturarea deficiențelor.

- îndrumările și sprijinul acordat în vederea pregătirii temeinice a procurorilor pentru ședințele de judecată, constând în verificarea modului în care procurorii cunosc lucrările dosarelor, dispozițiile legale și jurisprudența aplicabilă, dacă fișele de ședință sunt complete etc., nu s-au materializat în procese verbale sau în note care să constituie dovada realizării acestor activități.

- controalele săptămânale efectuate la registratura secției nu au urmărit existența tuturor evidențelor prevăzute în art. 132 din Regulament, deoarece cu ocazia controlului s-a constatat că nu exista registrul Opis alfabetic pentru identificarea lucrărilor (R – 15),

deși necesitatea completării acestui registru este prevăzută în art. 160 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, iar în conformitate cu dispozițiile art. 134 alin. 3 din același regulament, registrele prevăzute la art. 132 trebuiau realizate și completate și în format electronic până la data de 31 decembrie 2006.

- nerespectarea prevederilor art. 143 alin. 2 din Regulament privind predarea lucrărilor de către procuror grefierului șef sau înlocuitorului acestuia, numai sub semnătură în condica C- 4 sau C- 5.

În vederea remedierii deficiențelor astfel constatate, au fost formulate următoarele propuneri:

- Modificarea Ordinului nr. 180 din 29 august 2006 privind organizarea și funcționarea sistemului informațional al Ministerului Public în sensul că analizele indicatorilor de calitate (achitări și restituiri definitive), precum și informările privind achitățile referitoare la arestați preventivi întocmite conform Anexei nr. 2 la Ordinul 180/2006, să fie comunicate semestrial și anual Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de resurse umane și documentare.
- Soluționarea sesizărilor, reclamațiilor și memoriilor în conformitate cu prevederile Legii nr. 233/2002 sau ale Codului de procedură penală pentru plângerile a căror soluționare este reglementată de dispozițiile acestui cod.
- Întocmirea unor programe de activitate care să includă toate atribuțiile prevăzute de art. 57 din Regulament pentru Secția judiciară penală.
- Întocmirea de procese verbale sau note care să cuprindă activitățile desfășurate de procurorul șef secție în exercitarea atribuțiilor de conducere, îndrumare și control, stabilite de art. 59 din Regulament.
- Verificările efectuate la registratura secției să cuprindă toate activitățile desfășurate de către grefieri privind înregistrările, evidențele și modul de circulație a lucrărilor.

5. Cu privire la funcționarea Serviciului specialiști s-a relevat că modificarea art. 11 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și prevederilor art. 61 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară, în sensul eliminării prevederilor potrivit cărora specialiștii își desfășoară activitatea „sub directă conducere, supraveghere și control

nemijlocit al procurorilor Direcției Naționale Anticorupție” precum și neprevăderea unei astfel de subordonări în Codul de procedură penală nu este în măsură să contribuie la formarea imaginii de obiectivitate a rapoartelor de constatare tehnico-științifică.

Totodată au fost formulate următoarele propuneri:

- Eliminarea rapoartelor de constatare tehnico – științifică intermediare în vederea finalizării cu celeritate a constatărilor dispuse prin rezoluție de către procuror.
- Simplificarea procedurii de desemnare a specialiștilor pentru efectuarea rapoartelor de constatare, prin numirea acestora numai de către specialistul șef Serviciu, fără alte avize, acesta având imaginea completă a întregului Serviciu cât și a volumului de activitate desfășurat de fiecare specialist.
- Respectarea prevederilor art. 64 din Regulament vizând întocmirea notei motivate referitoare la materialele necesare întocmirii rapoartelor de constatare.

6. La nivelul Serviciului de studii, resurse umane și perfecționare profesională, activitatea de control efectuată a relevat o preocupare constantă a conducerii dar și a personalului auxiliar și funcționarilor publici pentru organizarea și funcționarea în condiții eficiente a activității de recrutarea și perfecționarea continuă a personalului Direcției Naționale Anticorupție, care se circumscrie strategiei de selecție, formare și perfecționare a resurselor umane propuse de Consiliul Superior al Magistraturii pentru Ministerul Public.

S-a relevat că experiența în domeniu a procurorului șef serviciu a făcut posibilă organizarea activității Serviciului astfel încât să existe un echilibru între profesionalism, investiție, rezultat și disponibilitate, chiar în condițiile unui număr insuficient de personal și, în considerarea specificului activității și a importanței acestui serviciu în cadrul structurii direcției s-a apreciat că se impune o specializare a procurorilor din cadrul acestui compartiment și eventual suplimentarea locurilor cu un post de procuror.

De asemenea, lucrările întocmite în cadrul Biroului de studii și documentare precum și punctele de vedere exprimate în legătură cu unele probleme de drept au fost de natură să contribuie la crearea unei jurisprudențe, pe cât posibil, unitare la nivelul Direcției Naționale Anticorupție iar propunerile și observațiile formulate în cadrul Biroului de studii și documentare, referitoare la proiectele de acte normative, au fost

avute în vedere la adoptarea unor dispoziții legale menite să conducă la combaterea fenomenului infracțional.

Având în vedere pregătirea profesională deosebită și potențialul creator al unor procurori care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, s-a apreciat că se impune alocarea unor resurse materiale suficiente pentru editarea lunară a „Buletinului documentar” și a altor lucrări de specialitate, precum și pentru îmbogățirea fondului documentar.

7. Verificările efectuate au relevat faptul că managementul la nivelul Serviciului de cooperare internațională, de informare și relații cu publicul se caracterizează printr-o bună organizare a activității, atât sub aspectul competențelor conferite de lege, cât și sub aspectul problemelor administrative și, deși numărul posturilor prevăzute în schemă pentru acest serviciu este subdimensionat în raport de atribuțiile stabilite în titlul VII, capitolul VI, art. 73 din Regulamentul de ordine interioară a Direcției Naționale Anticorupție, în perioada supusă controlului, s-a realizat o repartizare echitabilă și echilibrată a lucrărilor.

De asemenea, s-a constatat că la nivelul Serviciului s-a realizat o comunicare constructivă, eficientă și de calitate, atât pe verticală (procurorii cu funcții de conducere și personal din subordine), cât și pe orizontală (între personalul existent în cadrul Serviciului).

Verificarea modului de îndeplinire a obiectivelor stabilite în cadrul programelor PHARE aflate în curs de derulare în perioada supusă controlului a evidențiat faptul că activitățile propuse au fost îndeplinite la termenele precizate în convenții.

Din verificarea registrelor de evidență a lucrărilor, a lucrărilor soluționate și a celor aflate în curs de soluționare în materia asistenței judiciare internaționale s-a constatat că procurorii au respectat procedurile de lucru cu ofițerii de legătură și prevederile procedurale stabilite în convențiile ori tratatele internaționale la care România este parte și pe care le-a ratificat.

În toate lucrările, procurorii au urmărit modul în care statele solicitate au realizat activitățile cerute prin comisii rogatorii ori au comunicat actele procedurale, au purtat corespondență directă ori oficială cu autoritățile străine pentru urgentarea procedurilor și

transmiterea actelor. De asemenea, au asigurat participarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție la efectuare unor activități procedurale în statele solicitate, dar și a procurorilor străini la efectuarea unor activități atunci când România a fost stat solicitat.

La nivelul Biroului de informare și relații publice activitatea s-a realizat în acord cu dispozițiile și principiile înscrise în Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și „Ghidul de bune practici pentru cooperarea între instanțe, parchete de pe lângă acestea și mass-media”, aprobat prin Hotărârea nr. 277/13 aprilie 2006 a Consiliului Superior al Magistraturii.

În final, s-a apreciat că, față de volumul de activitate desfășurat și atribuțiile ce revin Serviciului de cooperare internațională, de informare și relații cu publicul, că se impune o regândire a modului de alocare a resurselor umane, în sensul majorării schemei de personal iar față de propunerile formulate de conducerea Biroului de informare și relații publice în legătură cu modul de întocmire a comunicatelor către mass-media, realizarea unei practici unitare la nivelul tuturor unităților de parchet din cadrul Ministerului Public, astfel încât să fie respectat atât principiul transparenței ce trebuie să caracterizeze actul de justiție, cât și principiile prezumției de nevinovăție și caracterului nepublic al urmăririi penale.

8. Verificările efectuate la Serviciul informațiilor clasificate și de centralizare a datelor privind corupția și Serviciul tehnic nu au evidențiat elemente care să conducă la concluzia că, în activitățile desfășurate, s-a depășit cadrul impus de lege.

9. Controlul efectuat la Serviciul de registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul a relevat că activitatea acestui serviciu se desfășoară cu rezultate bune, în condițiile în care volumul foarte mare de corespondență și audiențele sunt gestionate de un număr redus de personal, respectiv un procuror, un ofițer de poliție judiciară, trei grefieri și un grefier arhivar, procurorul șef serviciu depunând eforturi susținute pentru organizarea și desfășurarea în bune condiții a activității serviciului.

S-a relevat că aspectele negative constatate, constând în înregistrarea plângerilor cu caracter penal în două categorii de registre, se datorează modului de redactare a art. 155 din Regulament, redactare ambiguă care dă posibilitatea la interpretări diferite.

Totodată au fost identificate și alte deficiențe în activitatea de înregistrare a plângerilor și sesizărilor privind următoarele aspecte:

- Înregistrarea sesizărilor anonime și trimiterea acestora la unitățile de parchet competente, cu încălcarea art. 7 din Legea 233/2002.

- Sesizările conținând fapte de natură penală în care lucrările s-au arhivat deși trebuiau trimise organului competent pentru efectuarea de cercetări.

- Sesizări care nu conțin fapte de natură penală, dar care au fost repartizate unei secții a Direcției Naționale Anticorupție, deși acestea nu au competența funcțională de a soluționa respectivele sesizări.

- Inexistența registrului Opis alfabetic pe suport de hârtie, acesta fiind ținut doar în format electronic, încălcându-se dispozițiile art. 160 din Regulament.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe, s-au apreciat ca necesare următoarele măsuri:

- Modificarea art. 155 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție pentru a fi în acord cu dispozițiile Regulamentului de ordine interioară a parchetelor, aprobat prin Ordinul nr. 529/C din 21 februarie 2007 al ministrului justiției, publicat în Monitorul Oficial nr. 154 din 05 martie 2007.

- Suplimentarea Serviciului de registratură cu un număr de procurori care să asigure desfășurarea în condiții optime a activității.

- Selectarea și repartizarea corespondenței să fie efectuată de un procuror cu experiență și nu de către un ofițer de poliție judiciară pentru evitarea unor interpretări eronate a calificării obiectului petiției, a destinatarului acesteia și a îndrumării corecte a justițiabililor.

10. Din verificările efectuate a rezultat că managerul economic și ceilalți șefi de compartimente din cadrul Departamentului Economic – Financiar și Administrativ au luat măsuri pentru gestionarea fondurilor alocate, realizarea programului de achiziții publice, îmbunătățirea metodelor de exercitare a controlului financiar preventiv și inventarierea patrimoniului în vederea asigurării resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității Direcției Naționale Anticorupție.

11. Cu privire la activitatea managerială a procurorului șef Daniel Marius Morar și a procurorilor șefi adjuncți, Mircea Ioan Zărie și Carmen Argentina Gâlcă, s-a constatat că s-a desfășurat în limitele prevăzute de dispozițiile legale.

În activitatea de conducere a procurorilor șefi secție din cadrul Structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție, s-au constatat unele deficiențe privind organizarea activității, folosirea adecvată a resurselor umane, capacitatea de analiză, sinteză și planificare, în special la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, fapt ce impune reexaminarea Ordinului nr. 119 din 05 decembrie 2005 privind modul de coordonare, control și îndrumare a structurilor Direcției Naționale Anticorupție pentru eficientizarea activității acestora.

Față de constatările Inspecției Judiciare – Serviciul Inspecție judiciară pentru procurori, Direcția Națională Anticorupție a formulat observații la Raportul privind rezultatul controlului efectuat la Direcția Națională Anticorupție – Structura centrală în legătură cu activitatea desfășurată în perioada 1 ianuarie 2006 – iunie 2007, fiind invocate atât observații cu caracter general vizând lipsa metodologiei și depășirea limitelor competenței inspectorilor, cât și observații de fond în raport de structura actului de control.

Față de cele expuse, având în vedere atât actul de control al Inspecției Judiciare – Serviciul Inspecție judiciară pentru procurori, cât și obiecțiunile formulate de Direcția Națională Anticorupție, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, urmează a-și însuși Raportul privind controlul de fond asupra activității Direcției Naționale Anticorupție - structura centrală cu o parte din amendamentele formulate de Direcția Națională Anticorupție, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit.k) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Însușirea Raportului privind controlul de fond asupra activității Direcției Naționale Anticorupție - structura centrală cu amendamente:

1. eliminarea din raport a mențiunii de la pagina 19 alin. 3 privind numărul de cauze aflate în lucru în care s-au dispus interceptări de convorbiri telefonice ori ambientale întrucât aceste date au caracter confidențial până la soluționarea cauzei, observația fiind însușită și de Inspekția Judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii.

2. neindicarea căii de atac prevăzută de art. 278¹ Cod procedură penală în comunicarea modului de soluționare a unei plângeri nu poate fi acceptată decât ca o recomandare atâta timp cât legea nu stipulează obligativitatea unei astfel de mențiuni în cuprinsul comunicării.

3. reformularea afirmației de la pagina 42 alin. ultim din raport (rechizitoriile întocmite în perioada controlului nu au fost încă validate prin hotărâri judecătorești) urmând a rămâne doar precizarea că acestea se află în acest moment pe rolul instanțelor judecătorești.

4. nu se poate aprecia ca fiind înfrânt principiul continuității, respectiv încălcate dispozițiile legale referitoare la trecerea cauzelor de la un procuror la altul în situația în care urmare declinărilor succesive de competență și după soluționarea conflictului negativ de competență în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, dosarul înregistrat la Direcția Națională Anticorupție este repartizat altui procuror decât cel care l-a instrumentat inițial.

5. emiterea unei soluții de neînceperea urmăririi penale pentru fapte și nu față de făptuitori, în situații concrete, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale;

6. corelarea constatărilor privind activitatea de perfecționare profesională a procurorilor și personalului auxiliar de specialitate din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție cu cele care vizează activitatea Serviciului de studii resurse umane și perfecționare profesională.

7. îndreptarea erorii strecurate în materialul vizând activitatea Secției de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșită de militari, în ceea ce privește

numărul de dosare aflate în curs de soluționare și anume 67 de dosare penale și nu 35 cum a fost reținut în raport.

8. eliminarea din raport a constatării conform căreia până la 23.03.2006, la nivelul Secției Judiciar Penale, nu s-au analizat soluțiile pronunțate de instanță întrucât acestea au fost analizate chiar în ziua pronunțării lor fapt menționat ulterior în procesele-verbale încheiate la ședințele de lucru.

9. eliminarea constatării referitoare la neîntocmirea, la nivelul aceleiași secții, a notelor privind practica judiciară întrucât aspectele de practică neunitară semnalate au fost cuprinse și detaliate în analizele semestriale a activității judiciare.

10. nesoluționarea până la data de 04.06.2007 a unei lucrări înregistrate la data de 25.04.2007 nu reprezintă o greșeală ori o întârziere în închiderea poziției din registru.

11. eliminarea paragrafului penultim de la pagina 376 întrucât reprezintă o eroare materială, fapt recunoscut și de Inspekția Consiliului Superior al Magistraturii.

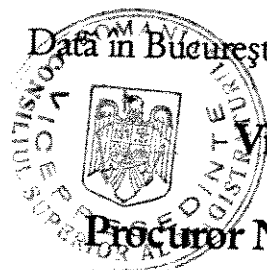
Art. 2 - Efectuarea unui nou control de către Inspekția judiciară a Consiliului Superior al Magistraturii, în trimestrul II al anului 2008, pentru a se verifica dacă au fost înlăturate deficiențele constatate.

Art. 3 - Transmiterea Raportului privind controlul de fond asupra activității Direcției Naționale Anticorupție - structura centrală procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea prelucrării cu procurorii din subordine.

Art. 4 - Publicarea Raportului privind controlul de fond asupra activității Direcției Naționale Anticorupție - structura centrală pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii la rubrica Inspekția judiciară - noutăți.

Art. 5 - Prezenta hotărâre se comunică Inspekției judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 08 Octombrie 2007

Vicepreședinte,

Procuror Nicolae Dan Chiușdea